

valgte Konsuler eller Vicekonsuler. Man har ordnet Forholdet saaledes, at disse Konsuler, baade de nuværende og de, der senere blive udnævnte, ikke skulle have Krav paa nogen som helst Godtgørelse i Stedet for Konsulatafgifterne, men man har med Hensyn til de nuværende bemyndiget den højtærede Udenrigsminister til at betale dem et Beløb svarende til, hvad de de sidste 3 Aar gennemsnitlig have haft. Jeg skal med Hensyn hertil gøre en Hensigtstilling til den højtærede Minister. Forholdet er vistnok ordnet saaledes i Udlandet nu, at vi have adskilligt flere Vicekonsulater rundt omkring i de mindre Havne, end der strengt taget er nødvendigt. Det er blevet en simpelt Følge af den Maade, hvorpaa Konsulatafgifterne hidtil har været opkrævet, at man har søgt at faa ansat saa mange Vicekonsuler som muligt. Saa snart en Konsul i sit Distrikt erfarede, at danske Skibe begyndte at besøge en Havn, var det selvfølgelig i hans Interesse, at der blev ansat en Vicekonsul, thi saa snart der blev ansat en Vicekonsul, blev der ogsaa erlagt Konsulatafgifter, og saa vidt mig bekendt, er Forholdet ogsaa saaledes, at Indtægterne ved Vicekonsulaterne tildels gaa til Vicekonsulerne og tildels til Konsulerne. Det var derfor meget naturligt, at Konsulerne androg hos Ministeriet om at faa ansat Vicekonsuler, og jeg tror, at man paa Grund heraf er kommen til at have et temmelig stort Antal af Vicekonsuler i de forskellige Lande. Hvad jeg i den Anledning vil tillade mig at henstille til den højtærede Udenrigsminister, det er, at man, naar nu dette Vænningsforhold omordnes, og naar Vicekonsulaterne blive ledige, nøje overvejer, om det er nødvendigt fremtidig at have disse Vicekonsuler. Jeg tror, at det vil være overflødig, og jeg tror ikke, der fremtidig vil have stor Nytte af saadanne Konsuler. Derimod vilde jeg anse det for meget heldigt, om man vilde nedlægge adskillige af disse Vicekonsulater. Derved vilde jo Konsulatafgifterne formindskes noget, og der vil altsaa blive et større Beløb til Raadighed for Ministeren til at anvende til de udsendte Konsuler. Hvis man vil betydelig indskrænke Vicekonsulpladserne i Fremtiden, vil man ogsaa noget uddgaa nogle Udgifter efter § 6, idet det jo vel er foreslaaet i § 6, at fremtidig valgte Konsuler og Vicekonsuler ikke skulle have noget Bederlag af Statskassen, men den højtærede Udenrigsminister er bemyndiget til at tilstaa dem et Beløb til Kontorhold, og det kunde dog nok være muligt, at man, naar der kom Udtalelser og Duster

fra saadanne Vicekonsuler, vilde være tilbøjelig til at imødetomme disse, naar man først havde ansat dem.

Naar jeg altsaa betragter hele Forholdet ved denne Del af Lovforslaget, Forholdet med Hensyn til Erlægningen af Konsulatafgifter og med Hensyn til den Maade, hvorpaa Konsulerne fremtidig skulle lønnes, er det min Opfattelse, at der foreligger en Forbedring, og jeg kan altsaa stemme for denne Del af Lovforslaget, idet jeg deri ser et Fremskridt, men jeg kan ikke undlade samtidig at udtale min Beklagelse over, at man ikke er naaet til yderligere Begunstigelser for Skibsfarten end dem, man er naaet til.

Jeg skal med et Par Ord omtale Spørgsmaalet om udvalgte og udsendte Konsuler. Som den højtærede Udenrigsminister bemærkede, har der jo fra Grossererforeningens Side i Kjøbenhavn været udtalt Duster om, at man delvis vilde gaa over til udsendte i Stedet for udvalgte Konsuler. For mig staar det klart, at det vilde være en betydelig Fordel for Landet og i det hele taget at have nogle saa udsendte Konsuler i de vigtigste Lande, som vi staa i Forbindelse med. For mig staar det saaledes, at det er en given Sag, at man vil kunne forlange en ganske anderledes intensiv Virksomhed af en Embedsmand, som man lønner saaledes, at han kan leve alene af sin Virksomhed som Konsul, og som ikke har sin private Virksomhed ved Siden af at tage Vare paa. Jeg tror altsaa, at Udbyttet af udsendte Konsulers Virksomhed vil for Landet være af væsentlig Betydning. Et andet Spørgsmaal er, hvorledes man vil finde de dertil brugbare Kræfter. Jeg tror, at det vilde være fuldstændigt umuligt i dette Øjeblik at sige: Vi afstedige 10 eller 12 af Konsulerne paa de større Pladser og ansætte udsendte Konsuler, altsaa danske, som bleve sendte derover. Jeg tror ikke, man vilde finde saadanne Kræfter. Et andet Spørgsmaal er, om man langsomt, efterhaanden, vil kunne faa saadanne Folk til Raadighed. Vi maa jo erindre, at det ikke er saa aldeles store Vænninger og nogen særlig god Position, man lover disse udsendte Konsuler efter § 8. Det ser jo ud til efter danske Forhold at være en smul Gage, 6,000 Kr., indtil 8,000 Kr. i Repræsentationsudgifter og indtil 2,000 Kr. til Kontorhold; men det hele bliver dog kun alt i alt som Maximum 16,000 Kr., og det er jo vist ganske sikkert, at naar man i den Stilling som Konsul, Generalkonsul paa en større Plads, skal repræsentere Landet paa en nogenlunde fuld Maade og underholde en vis social Position, saa at man kan frekventere Selskabet og samles med